

ÚJ KEMENESALJA

II. évfolyam, 13. szám
1990. december

■ CELLDÖMÖLK VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA ■
■ MEGJELENIK HAVONTA ■ ÁRA: 7,50 FORINT ■

Kellemes
Karácsonyi
ünnepeket
kívánunk
Kedves
Olvásóinknak!

A világmindenség urának karácsonyi ajándéka

1163

„Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az Ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett, hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy elnyerjük a fiúságot. Minthogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az Ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe, ki ezt kiáltja: Abba, ATYA! Azért nem vagy többé szolga, hanem fiú, ha pedig fiú, Istennek örököse is Krisztus által.” (Galata 4:4-7.)

A világtörténelemnek azon a földrajzi helyén és abban az időben, amelyet az élet és történelem URA határozott meg: egyedülálló csoda történt, megszületett az ígéret gyermeke, AKI ember származéka, de mennyei eredetű, fogantatású. A gyermek születésével maga az Isten jött közénk, és az örökkévaló Atya emberre lett, mulandóvá, hogy a bűn által megrontott embert gyermekévé, a kárhozottakat üdvözültekké tegye. Beteljesítette ígéretét és szövetségét, mely Izraelnek szólt, de túlnőtt rajta és minden emberre érvényes. Rendhagyó módon jött e világba, s rendhagyó módon tett róla bizonyosságot: csillagvilágos bethlehemi éjszakán angyali ének zengett, a Jordán vize felett égi szózat hangzott; s a sziklás hideg üregéből mennyei üzenet szólt: ÉL, nincsen itt, feltámadott.

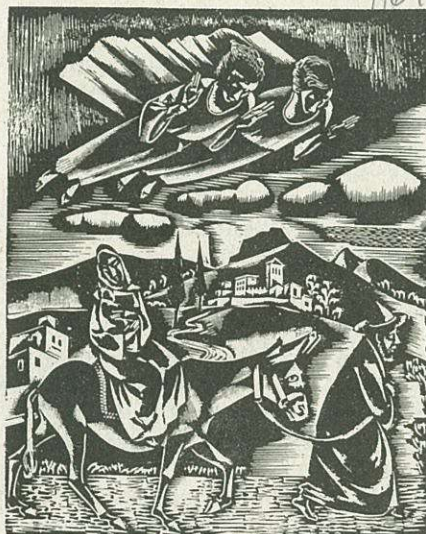
Istennek szeretetakarata az, hogy az emberrel elkezdett történelmet jó végre, jó célra juttassa. Nem hagyja elriasztani magát az ember bűne által, az emberről gonoszság miatt. A csecsemőben kapott karácsonyi ajándék tartalma: öröm és szeretet. Személyesen mindenki számára adatott, úgy, hogy önmagával ajándékoz meg: már most és itt, a cselekvő szeretet és a tiszta öröm léleküdtető, szívet melengető áldásával.

Az ünnep eredője, magva: Jézus Krisztus! Sokféle név kapcsolódik hozzá: az ajándékozás, a béke, a család, a szeretet s az értelmetlen fenyőünnep. De az ünnepi készülődés lázában ki beszél Jézusról? Nem a Krisztussal való

találkozás vágya és izgalma, öröme járja át a szíveket.

Roseggernek van egy megkapóan szép, mélyértelmű költeménye, melyben egy álmát örökíti meg a költő. Az Úr sorban megkérdezi az emberiség történelmének hírességeit, nagyjait a következőképpen: MÓZES, mit adtál a világnak? – Törvényt. – És mi lett belőle? BŰN. S aztán Nagy Károlyhoz fordult: Te mit adtál a világnak? – Oltárt. Mit csinált belőle? Máglyát. Majd Napóleon következett: Mit adtál a világnak? – Dicsőséget. S ez mit csinált belőle? Gyalázatot. Utoljára az egyszülött Fiút, Jézus Krisztust kérdezte meg: És Te fiam mit adtál a világnak? S Ő meghatott, remegő hangon így felelt: Érettük mindent elhordozó szeretetemet, keresztfán gyötört testemet és alácsorgó piros véretem. És mi lett belőle? – A költemény szerint Jézus nem tudott felelni, hanem arcát kezébe temetve, keservesen sírt!

Jézusnak ma is van sírnivalója az ember és a világ dolgai miatt. A világ karácsonyfájára mit kapunk? Lásd a vad történelmi kavargást, a szertelen önzést. S a mi kis hazánkban? Tombol az indulat, nő a bűn szemetje és annak követke-

Molnár C. Pál: Menekülés Egyiptomba.

ménye, a mindig többert rohanók között felheccelt embertömegek, harácszedő hörccsögtípusú néprövidok ágálnak, követelnek, lázitanak a fórumokon mindig többet csürbe takarítani óhajtván, de adni a holnapért, áldozni a jövőért semmit. Mindezek mögött az a vágy: csak nekem sikerüljön, a másik sorsa nem érdekes. Kicsoda oly erős, hogy meg tud birkózni mindennapjai terhével és riasztásaival? Van embered, akinek van ideje számódra, aki odafigyel mi is van veled, aki szól erőt adó szóval, aki nem lohol?! Van időd egy kis belső csendre?

Minden más gyermek a családe, egy egészen szűk köré. Ő, a bethlehemi gyermek, az Istentől kibocsátott Fiú – mindnyájunké. Mindnyájunk mennyei ajándéka. Benne a beteljesedett SZERETET, Isten jelenlőségének látható jele és ott a golgotai kereszten vérrel pecsételt szövetség hűsége.

Emberek! Nézzétek: így szeret bennünket az Isten!

Ilyen életre gyógyító, helyreállító, megőrző szeretettel. Nem azért teremtette a világot, hogy elveszen, mert amikor kimondta, hogy legyen világ, ebben benne volt az is, hogy tartassék meg a világ. Isten terve nem a megsemmisítés, a pusztulás, hanem az élet, a megmaradás. Isten mentőakciója az emberért és a világot a bethlehemi jászolbölcsővel indult, és ez az akció ma sincsen lezárva. A mennyből jött ajándék, a mentő és megtartó Krisztus: ÉL! Általa Isten megváltott gyermeke, kegyelmet nyert bűnös, istenországának várományosa, örök élet örököse az ember. Ez a karácsony csodája. Benne magához ölelt az erős és hatalmas Isten, az uraknak Ura, a kegyelem Atyja: minden embert.

Nem kell Bethlehembe elmenni.

Az ember szíve legyen Bethlehemé és akkor lesz béke, tiszta öröm, kereszthordozó ereje, enyhet adó vigasztalása, életútján hűséges bátorító útítársa, amíg végül csendesen nyugovóra lehajtja fejét.

Nádasdy Lajos

1165

Az elmúlt hetekben inkább csak a városban hallott szóbeszédből lehetett arról értesülni, hogy egy celldömölki delegáció Hollandiába látogatott, s velük tartott városunk alpolgármestere is, aki szívesen tájékoztatja az Új Kemenesalja olvasóit élményeiről, s az ott szerzett – minden bizonnyal hasznos – tapasztalatairól.

– *Alpolgármester úr! Elmondaná, hogy milyen aprópórból járt Hollandiában?*

– A holland Református Politikai Föderáció hívta meg az MDF delegációját egy olyan képzésre, melyet a kelet-európai önkormányzati vezetők számára tartottak. Az MDF delegációjával együtt hívtak meg engem is.

– *Milyen benyomásokat szerzett?*

– Még előljáróban elmondanám, hogy Hollandia támogatni szándékozik az újonnan választott kelet-európai önkormányzatokat, s keresik a kapcsolatok felvételének lehetőségét. A hollandok természetesen nemcsak erkölcsi, hanem anyagi természetű támogatást is nyújtanának.

– Meg kell, hogy említsem a delegáció tagjait név szerint is. **Dr. Marosvári Miklós** Keszthelyről, **Kövy Zsolt** pápai alpolgármester, **Ambrus Lajos** író, jómagam, s a delegáció vezetője, **Szita Antal** vállalkozó.

– Ezek után rátérnék a tényleges történésekre. Amszterdamba érkezésünk után azonnal munkához látunk. Ismerkedtünk a holland önkormányzatok felépítésével, s előkészítettük a következő napi programot.

– Látogatásunk második napján Kampenben voltunk. Ez egy tradicionális egyetemi város. Itt a helyi önkormányzat testületi ülésén vettünk részt, ahol egy új városrész kialakítását beszélték meg. Ami lényeges volt: olyan részletekre is kiterjedt a figyelmük, mint a kialakítandó utcák, terek, vízfolyások, esetleges lagúnák. Előre megbeszéljük a tervezés fő irányvonalait, a házak körüli milliő kialakítását. Náluk ez ugyanolyan rangú tervezés, mint a házak tervezése.

– A kampeni városi múzeumban olvasható **Jakab Lajos** celldömölki református lelkész levele, melyben lelkész társaisal együtt köszöni meg az 1957. évi Hollandiából érkezett adományokat.

– A következő állomás

Benyomásaim Hollandiáról

*Elmondja: Varga László Csaba,
Celldömölk alpolgármestere*

Leerdam városa volt, ahol fogadott minket a város polgármestere, s részt vehettünk egy lakossági fórumon, melyet a város új lakói számára rendeztek. Tájékoztatták őket a város jelenéről, múltjáról, helyzetéről.

– *Felfogható ez úgy is, mint segítség a gyökerek „megteremtéséhez”?*

– Igen. Szerintem óriási dolog volt.

– Következő napunk a hágai parlamentben kezdődött, ahol fogadott minket az RPF alsóházi képviselője. Tájékoztattak a parlament összetételéről, működéséről, a nemzetközi helyzetről. Érdekes volt az, hogyan készül egy európai tranzitország 1992-re, az európai határok eltörlésére. Még jobban meg akarják erősíteni áru fuvarozó szerepüket. Ez példa lehet Magyarországra számára, hisz mi is tranzitország vagyunk.

– A parlamentből a megyeházára látogattunk. Megismerhettük az ország közigazgatási helyzetét, a megyék működését. Említésre méltó

a megyék szerepe. Mintegy az állami pénzek koordinátorként működik. Bizonyos állami pénzekből finanszírozzák a nagyobb beruházásokat, felújításokat, vagy mondjuk egy vasúti híd építését. Az önkormányzatok életébe azonban konkrét beleszólási joga ninc. Meglepő az a hasonlóság, melyet a magyar önkormányzati törvény mutat a százötven évre visszatekinthető holland törvénnyel.

– Ellátogattunk egy középiskolába is. Ezeknek két fajtája van. Az állami alapiskolák, s a különleges magániskolák. Ez utóbbiakat a szülők finanszírozzák, s az iskolaszék vezet. A takarítónőtől az igazgatóig mindenkit az iskolaszék nevez ki. Két tagozatuk van: egy öt éves, amely főiskolára, s egy hat éves, mely egyetemre készít fel.

– Gauda városában egy fogadás keretében a helyi önkormányzat működésével ismerkedhettünk meg. A polgármestert a királynő nevezi ki. Ő az egyedüli, nem vá-

lasztott tagja a tizenkilenc főből álló testületnek. Ezen belül létrehozta egy négytagú végrehajtó bizottságot. Ők a tanácsnokok, akik egy konkrét részterülettel foglalkoznak, s egyszemélyi felelősei a végrehajtásnak. Mind-egyiküknek íróasztala, irodája van a városházán.

– A polgármester a rendőrség és a tűzoltóság vezetője is. Tetszett a testületi ülések helye is. Alkotásra alkalmas hely, nem úgy mint nálunk. Az ülésteremben külön helye van a sajtó képviselőinek.

– Szombaton részt vettünk Puttenben az RPF országos értekezletén, ahol a párt következő időszakra vonatkozó stratégiáját dolgozták ki.

– Meglátogattunk egy farmgazdaságot is. Egy honfitársunk mutatta be, hogyan lehet nagyon komoly technikával üvegházban uborkát termeszteni. Általánosságban elmondható, hogy a vállalkozók óriási érdeklődéssel vannak irántunk. Szívesen jönnek, befektetnének, partnerek jelentkezését várják. Ahol lehetőségünk volt, ott már most is közvetítettünk, tippeket adtunk. Persze ezekről még most felelőtlenség lenne beszélni. A közös vállalkozások területén sajnos jelenleg nehéz előre lépni, hisz nincs földtörvény, nincs privatizációs törvény. A további késedelmeskedés nagyon sokba kerülhet az országnak.

– *Kilátásban van-e egy esetleges testvérvárosi kapcsolat?*

– Leerdam városával elközelíthető. A város polgármestere jövő év május 10–20. között hazánkba látogat és felkeresi Celldömölk városát is.

– Egyébként a kurzusnak, melyen részt vettünk, lesz magyarországi folytatása is, december 27–28-án, Celldömölkön, Pápán, Keszthelyen és Szombathelyen.

– *Összességében milyennek ítéli a látogatást?*

– Nagyon hasznosnak, főleg a tanult anyag és a munkastílus szempontjából. Öröm volt látni, hogyan vitatkoznak egy százötven éves demokráciában.

– Alpolgármester úr! Köszönöm a beszélgetést, s kívánom, hogy a Hollandiában látottakat minél sikeresebben tudja hasznosítani – városunk épülésére, szépülésére.

Rozmán

Egyházi hírek

A római katolikus templomban az adventi-karácsonyi ünnepkörnek több hagyományt feltámasztó eseménye lesz.

December 16-án, advent harmadik vasárnapján a 10 órai szentmisén Kodály Magyar miséjét hallhatják a hívek és az érdeklődők. Közreműködik **Süle Ferenc** vezényletével a **Liszt Ferenc Kórus**, amely öt adventi éneket is előad. Orgonán kísér **Némethné Bodnár Zsuzsanna**.

Az advent időszakában péntekenként és szombatonként újra lesznek róráték, hajnali szentmisék reggel hat órai kezdettel.

December 24-én délután 4 órai kezdettel sok évszázados hagyomány éled újra a templomban, misztériumjátékot adnak elő, amely felöleli a bibliai történetet az Édenkerttől a Megváltó születéséig, a háromkirályok látogatásáig.

December 24-én éjfél szentmise, 31-én este pedig hálaadó Te Deum lesz a templomban.

A dömölki evangélikus templomban:

December 15-én fél hatkor a celldömölki, a sömjénmihályfai és a jánosházi általános iskolák énekkarának karácsonyi hangversenye lesz.

December 24-én hat órakor a hittanra járó gyerekek karácsonyi műsorát mutatják be.

Karácsony első és második napjain de. 10 órakor és este 18 órakor ünnepi istentisztelet lesz.

1166

Régi témák – új elvek 1167

A ravatalozóról és az emlékművek sorsáról kérdeztük városunk polgármesterét

Az egész város közvéleményét foglalkoztatta a két fent említett téma. Most is joggal várják el tőlünk a tájékoztatást. *Makkos István* polgármester tájékoztatott minket a képviselőtestület állásfoglalásáról.

– November 14-én terepbejárás során vette szemügyre a képviselőtestület a tervezett temetőt, ravatalozót. Megállapítottuk, hogy a ravatalozó nagyon szép, korszerűek a kiszolgáló helyiségek, rak-tárak, irodák. Talajvíz valóban nincs.

– Mindezek mellett tény az is, hogy messze van, nincs út, hiányos az infrastruktúra. Buszjáratot kellene indítani. Az egész beruházás mintegy hétmillió-hatszáz ezer forintba került, de jelenlegi értéke máris tizenkétmillió forintra tehető.

– *Mi lesz a létesítmény sorsa?*

– A képviselőtestület többségének az volt a véleménye, hogy a létesítményt temetkezési célokra ne használjuk. A megoldást a már meglévő temetők bővítésében látják. Szükséges lesz új ravatalozók építése, mind Cellben, mind Ságón.

– *Hogyan tervezik a bővítést?*

– Itt, Cell esetében tárgyalni kell a kemenesszentmártoni termelőszövetkezettel, hisz a földterület, amerre terjeszkedni lehetne, az ő tulajdonukban van. Konkrét elképzelésekről még nem döntött a testület, hiszen még nem tisztázták a pénzügyi lehetőségek sem. A képviselőtestület a már meglévő létesítményt más, egyéb irányú hasznosításra feltétlenül alkalmasnak tartja. Fontolgtatják esetleges ilyen témájú pályázat kiírását.

– *Tervezik-e az urnában temetkezés lehetőségének megteremtését?*

– A bővítéskor ez lehetséges. Kialakítható a szóró temetkezés lehetősége, esetleges kegyeleti parkokról is lehet szó.

– *Polgármester úr! Egy másik téma is*

érdeklí a város lakosságát. Ez a felállítandó II. világháborús emlékművek sorsa. Lenne szíves erről is tájékoztatni az olvasókat?

– Nagyon szívesen. Mint tudjuk, két terv volt. A sági emlékmű már felállításra kész állapotban van. A testület teljesen a ságiakra bízta a döntést, a felállítás helyét és mikéntjét illetően egyaránt. A celli emlékmű nem készült el, ennek kivitelezését már a testületi ülés előtt leállítottuk.

– *Milyen megfontolásból?*

– Egyrészt azért, mert nagy értékű szoborról van szó, másrészt azért, mert annak eszmeiségével sem értett mindenki egyet. A leállítás ellenére az emlékmű kérdését nem vettük le a napirendről. Sokakban merült fel a nevek megörökítésének igénye. Újfennt beszélni kell *Kiss Sándor* művész úrral, hogy ezt ezen a szobron meg tudja-e valósítani a művészi érték megcsonkítása nélkül. Maga a szobor ellen nem merült fel kifogás.

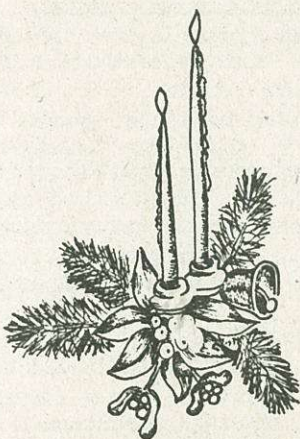
– A helyszínt viszont egyértelműen elvetette a képviselőtestület. Ezért megbízta a helyi művészek alkotóközösségét, hogy a Szentháromság tér helyett keressenek megfelelő helyszínt. A költségekkel kapcsolatban mondanám el, hogy azok nagy részét kívánatos lenne közadakozásból fedezni, a hiányzó összeget pedig pótolná az önkormányzat. A nevek összegyűjtésével a Honismereti kört szeretnénk megbízni, számítunk az egyházak segítségére, s mindazok ismereteire, akik azt velünk megosztani kívánják.

– *Mikor várható további fejlemény ezen ügyben?*

– Az előrelépés az anyagi helyzet és az egyéb lehetőségek függvénye.

– Köszönöm a tájékoztatást!

Rozmán

Minden Kedves Védnöknek
kellemes karácsonyi ünnepeket
és
sikerekben gazdag, boldog
újessztendőt kívánunk!

VÖRÖSKERESZT
CELLDÖMÖLKI
VEZETŐSÉGE

VÉRELLÁTÓ
ÁLLOMÁS
DOLGOZÓI

A varázsinga centenáriumára 1168

A Sághegyet tudománytörténeti helyé elsősorban **Eötvös Loránd** torziós inga kísérletei avatják, amelynek a jövő évben lesz a századik évfordulója. A világhírű kísérlet a magyar tudomány nagy kincse, ezt igyekeztünk tudatosítani a nyolcvanadik évfordulón 1971-ben, amikor emléket állítottunk Eötvös Loránd és tudós társainak emlékére a Sághegyen. Rangos kiállításon sikerült bemutatni a létező Eötvös-ingákat és jeles tudósok közreműködésével zajlott a tudományos ülés, amelynek anyagát egy külön füzetben is kiadtuk. Ma már ez ritkaságnak számít. Eötvös nevét vette fel egyik általános iskolánk, tanárai és diákjai gondozzák a hagyományt. Az iskola előtt újabb emlékmű látható.

Most, a századik évfordulón a körülményeknek megfelelően szintén méltó emlékezésre készülődünk. Ez fontos és méltó a nagy, tudós elődök érdekében, hisz áldozatos munkájukkal a széles világban adtak hírt a magyarságról, hazánk tudományos hírnevéről. De szükség van a megemlékezésre városunk és Kemenesalja miatt is. Kiemelkedő értékeink mindenekelőtt az irodalomtörténetben vannak, jó kiegészítői ennek a tudományok e helyen született eredményei.

Alsóságon tevékenykedett a tudós pap, **Kresznerics Ferenc** nyelvész, sírja az ottani temetőben található, emléktábla a plébánia falán látható. Celledömölkön született **Gayer Gyula** európai híró botanikus, szobor hirdeti emlékét. Eötvös sághegyi expedíciója további figyelmet érdemel. Legfontosabb lenne, ha még ez évben létrejönne egy emlékbizottság, amely irányítaná és előkészítené a jövő évi megemlékezést. Tudjuk, hogy az anyagi lehetőségek beszűkültek. Azonban a társadalmi cselekvés, összefogás elvezethet a méltó megemlékezéshez. Gondolunk egy tudományos tanácskozássra, ehhez segítséget ad az ELTE Geofizikai Tanszéke és a Magyar Földtani Intézet, valamint a Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskola. De a helyi erőforrások is számításba jönnek. Emlékiállításra is sor kerülhet, valamint az iskolákban vetélkedők és egyéb megmozdulások jelezhetnék az ünnepet.

Bízunk az új önkormányzat és intézményeink vezetésében, hogy a világhírű felfedezést méltóan megtisztelhetjük annak százados évfordulóján.

Dala József

1169

In memoriam Németh Gömbös János

Ábrahám Ferenc visszaemlékezésére szeretnék reagálni, amelynek a következő mondata különösen visszatetsző számomra: „Egy vasutasra emlékszem, valamilyen Németh nevezetű lehetett, azt elítélték...” Nagyon jól kellett tudnia, hogy kiről van szó, mert a cikkben később meg is magyarázta, hogy miért hívták Gömbös Némethnek. Persze az emberi emlékezet néha nagyon feledékeny...

– Kik voltak a celli nemzeti bizottság tagjai?

– A férjemen kívül Németh Jenő, Vass Ferenc és dr. Szabó Kálmán. Valamennyien derék magyar emberek voltak, akik sohasem forgattak „köpönyeget”.

Részlet a vas megyei „Fehér Könyv”-ből

Október 26-án, a kora délutáni órákban a középiskolás diákok tüntető felvonulást szerveztek. Utánuk a vasutasok vonultak fel. A tüntetés némán indult, de a tömeg közé vegyült hangoskodó, ellenséges elemek hamarosan felhasználták azt nacionalista jelszavak hangoztatására. A büntetett előéletű Dél Ferenc, az ellenforradalmár Németh Gömbös János, s még néhány hozzájuk hasonló egyén saját céljaira akarta felhasználni a tüntetést. Ez alkalommal azonban még nem jártak sikerrel.

– A gimnazisták már délelőtt, nagyon fegyelmezetten elkezdtek a felvonulást. Mozgalmi dalokat énekeltek. Megható volt, ahogy az utcán menetelő diákok elől idősebb emberek kalapjukat levéve adták meg a tiszteletet! Szép és csodálatos volt ez a forradalom! A vasutasok valóban ezután vonultak fel.

Fehér Könyv

Másnap, 27-én (...) a vasutasok Németh Gömbös vezetésével vonultak a pályaudvarról a magyar hősi emlékmű elé, onnan a községi tanácshoz, majd a rendőrség épületéhez. (...) „Egyelőre” meglegedtek a köztársasági címerek leverésével. A kedélyeket azonban mindjobban felkorbácsolták a hangadók, mind vérmesebb követeléseket támasztottak, s jelszavaikban már a Szovjetuniót és a kommunistákat gyalázták. Így értek a szovjet hősi emlékmű elé, ahol Németh Gömbös János

LÁZÍTÓ BESZÉDET MONDOTT.

A sovinszta-fasiszta szónok csak gyalázó szavakat talált, mikor az elmúlt 12 esztendőt emlegette. Majd kiadta a jelszót: „Romboljuk le az emlékművet!” A tömeg tekintélyes része nem reagált a felhívásra, de Dél Ferenc, Szabó Károly, a tokorcsi nyilasvezér és egy Vajda József nevezetű nyilas kereskedősegéd vezetésével néhányan nekiestek a szovjet hősi emlékműnek és brutális módon lerombolták.

– Hazugság, hogy ő szólított fel az emlékmű lerombolására. Sőt, nagyon békés ember volt és távol állt tőle bármiféle erőszak. Szerintem ott sem volt, mert leállította volna a pusztítást, a halottgyalázást!

Fehér Könyv

Németh Gömbös János egy hazugságtól csepegő beszédet mondott, amelyben felszólította vallásos érzelmű embereket: „Menjünk a templomba! Állítsuk vissza a szabad vallásgyakorlást!” (...) Mikor a tüntető tömeg a plébánia hivatala elé ért, az ablakon kitekintő Szücs Dezső helyi plébános a felvonu-

lók élén ordítózó züllött vezetők felé fordulva felkiáltott: „Mi az, most ennyire vallásosak lettetek? Közületek eddig egyet sem láttam a templomban!”

– Nem intézett ilyen beszédet az emberekhez. Annyi igaz, hogy templomba mentek, mert Németh Jenővel együtt vallásos emberek voltak. A templomba menők zöme és különösen a vezetők, színjőzanok voltak. Lehet, hogy néhány lumpen elem csatlakozott hozzájuk, de szégyenletes csalás, hogy züllöttek lettek volna. A plébános szájába adott mondatok a kommunisták utólagos, szégyenteljes manipulációja, mert egy pap ilyet nem mondhat! Szücs Dezső pedig tudta, hogy a kommunista rendszerben miért nem lehetett a templomba menni.

Fehér Könyv

Németh Gömbös Jánosék kissé megdöbbenve a váratlan fogadtatástól, 90 fokos fordulatot véve, a rendőrkapitányság elé vonultak és követelték, hogy a rendőrök tartsanak velük. (...) Mikor a rendőrök nem álltak kötélnék, többen hangosan kiabálni kezdtek:

„FEGYVEREKET KÖVETELÜNK!”

A csöcselék mindenáron fegyvereket akart szerezni, s ezért többen behatoltak az épületbe. (...) A fegyverszerzési ostrom azonban eredménytelen maradt és így kénytelen-kelletlen eltávoztak a rendőrség épületéből. Október utolsó napjaiban Halász Ferenc századosnak, a kiegészítő parancsnokának vezetésével és közreműködésével megalakították a nemzeti bizottságot. (...) Halász Ferenc százados „úr” és Németh Gömbös János „forradalmár” Győrrel, illetve a győri ellenforradalmi központtal tartottak kapcsolatot. El is utaztak oda és az

Ahol 10 813 katonahalott pihen

Ökumenikus istentisztelet a megújított ostffyasszonyfai hadifogoly-temetőben

A reformáció ünnepe körüli napokban már útjaink vezetnek sírjainkhoz és ahol már márványtáblákra vésték a két világháború hősi halottainak nevét, oda is elhelyezik és emlékezős és a kegyelet virágait.

Isten ezen a mai napon (okt. 27.) idehozott bennünket Közép-Európa egyik legnagyobb első világháborús hadifogolytemetőjébe, melyben 10 813 katonahalott pihen. 919 olasz, 4293 román, a központi emlékművön 5610-es szám van jelezve, kb. 5500 orosz, néhány szerb, lengyel, különálló 20 zsidó és 10 magyar katona sírja. A 30-as évektől a parktemetőben évenként volt istentisztelet. A kemenesmihályfai lelkeszi naplóban van feljegyezve az 1941. november 2-a, az utolsó temetői istentisztelet. A második világháború idején elhanyagolt temető a pusztulás képét mutatta. Felújítását az olasz követség kezdte el pár évvel ezelőtt. Ennek láttára megyei vezetés a temető gondozását a Vas Megyei Temetkezési Vállalatra bízta. Két állandó munkást foglalkoztatott a nyári időszakban a vállalat. A temető sírköveinek felújítását a környékbeli iskolák tanulói végezték: ostffyasszonyfai, nagysimonyi és a celldömöl-

ki általános iskolák, valamint a celldömölki és sárvári ipari szakiskolák növendékei végezték tanári vezetéssel. Elismerés illati a fiatalok munkáját és temetőhöz illő magatartásukat. Az ökumenikus istentisztelet a Himnusz eléneklésével kezdődött. Az iskolai énekkar és Gyulai Pál: *Hősök sírja*c. költemény szavalata után következett az *alkalmi igehirdetés* I. Kor. 15,47–53 alapján... Ezek a magyar földben pihenő halottak nem ellenségeink; a mi halottaink. Isten a mi feladatunkká tette sírjaik gondozását. A felolvasott igében elhangzott Krisztusnak a halál feletti győzelme, nem maradt a sírban, feltámadott. A világ leghatalmasabb diadala volt ez. Nem a halálé az utolsó szó, hanem az élő Jézus Krisztusé. Isten tervének megvalósulását, országának eljövételét semmi emberi hatalmasság nem akadályozhatja meg.

Az utolsó harsonaszóra feltámadnak a halottak, a romlandó test romolhatatlanságot, a halandó test halhatatlanságot öltönné magára.

A ma meg élő hozzátartozók, feleségek, gyermekek, testvérek nem is tudják, merre és hol van magyar földön az a ka-

Az 56-os forradalom igaz történetéhez

ellenforradalmi kormány létrehozásáról tárgyaltak.

– Ugyan, nem kellett nekik fegyver, talán el sem fogadták volna! A rendőrök közül sokan átálltak, hiszen nekik is elégük volt a rezsimből. Ezért bocsátották el állásából Halász rendőrkapitányt.

– Ezekben az október végi napokban gyakran látta a férjét?

– Természetesen, hiszen ebédre, vacsorára és aludni, mindig hazajött. Sokat üléseztek, s a köztes időben ügyeletek vigyáztak a város rendjére.

– Milyen kapcsolatai voltak a nemzeti bizottságnak?

– Sass István ügyvéd volt az összekötő a szombathelyi és a celli forradalmárok, valamint a győri központ között. Egy alkalommal narancssal és banánnal jött, s mondta, hogy a szombathelyiek átjárnak Ausztriába, ő is így szerezte a déligyümölcsöket.

– Hogyan élték át a forradalom november eleji, utolsó időszakát?

– Elmenekülhettünk volna, mert egy nagy teherautó készen állt arra, hogy a határon átvigyen bennünket. Szó volt arról, hogy családokat is vinnének. A bizottság azonban sokat ülésezett, s úgy gondolkodtak: „Miért mennénk el? Miért hagyánk el hazánkat?” Mikor még egy pofon sem volt... Vigyáztak még a kommunistákra is, ezt Rózsa párttitkár tudta volna bizonyítani, hiszen állandóan őrizték, nehogy bántalmazzák. Mi, asszonyok és gyerekek mindenáron menni akartunk. Már az is eszünkbe jutott, hogy ha mi kimegyünk, majd a férjeink kénytelenek lesznek követni bennünket. Végül mindannyian maradtunk.

Rendőrségi krónika. Vas Népe, 1957. jan. 20.

Németh Gömbös János vasutas közismert ember Celldömölkön. Különösen az utóbbi hónapokban vált azzá. Funkciója nem akármilyen volt. Az ellenforradalomban nemzeti bizottsági elnökként sok „dicső” munkát végzett. (...) Az ellenforradalom leverése után, bár kisebb erővel, alattomosan tevékenykedett. Szilveszter éjszakáján, amikor az MSZMP mulatságot rendezett, ott beszédet kívánt mondani. Azt az időpontot használta fel, amikor már a szesz átjárta az embereket, hogy az ott történetekért elsősorban a rendezőket vonják felelősségre. Ezzel a pártot, a pártvezetőket akarta lejáratni. Uszító beszéde után, január 7-én letartóztatták.

– 1956 szilveszterén 6–7 óra tájban kopogtattak. „Ki az?” – kérdeztem. „Rendőrség” – volt a válasz. Ajtót nyitottam. „Itthon van Németh János?” „Igen, mit akarnak vele?” Azt mondták: – „Egy kis kihallgatásra szeretnénk bevinni!” „Nem tudom, milyen kihallgatás lesz az!” – jegyeztem meg. Azon nyomban házkutatást tartottak, de fegyvert – amit kerestek – persze nem találtak. Tehát szilveszter este elvitték és csak január 7-től számították a letartóztatást. Addig itt Cellben, a rendőrségen tartották. Micsoda örületes hazugság kellett ahhoz, hogy a Vas Népében közöltek megírják. A kommunistáknak dús fantáziájuk volt, mint a fenti mesés történet bizonyítja. Annyi igaz lehetett, hogy nekik volt kedvük bálozni...!

– Mi történt a letartóztatása után?

– Az egész bírósági ügy csak színjá-

ték volt, mert előre eldöntötték a büntetés mértékét. A tárgyalás mintegy 3–4 hónapig tartott. 4 évre ítélték a férjemet.

– Hová vitték az elítélteket?

– A forradalmárok jelentős részét Márianosztrára szállították. Többek között ott volt Darvas Iván és Szondi szombathelyi apát-plébános is. Az utóbbi tartotta bennünk a lelket. A börtön kapujára az volt írva, hogy „Nevelőintézet”. Minden hónapban adtak lehetőséget a látogatásra. Itt már emberesebben bántak az elítéltekkel. Meg is kértem az örüket, hogy ha lehet, kétszeres adagot adjanak a férjemnek pl. kakaót, kávét, mert ő „kényes gyomru” volt.

– Mivel töltötték a rabok napjaikat?

– Dolgoztak, mert volt ott egy gyár. 27 hónap után amnesztiával szabadult. Előtte 6 héttel bevitték őket a budapesti gyűjtőfogházba, ahol „hizlalókúrára” fogták a lesoványkodott embereket, mert röstelték, hogy ilyen alultápláltak voltak.

– Kaptak valamilyen járandóságot a börtönévek után?

– Becsületesen dolgoztak, ő pl. fűtötte a kazánokat. Hozta az elszámolást: 130 forintot kapott végül. De nem is ez az érdekes. Az elszámolási íven az volt a megdöbbentő, hogy elsőosztályú áron, szállodai színvonalon számoltak el mindent, szállást, étkezést, mosást... Azt mondtam a férjemnek: „Te jó Isten, hiszen egy háromcsillagos hotelben éltél!” Ebből óriási haszna volt az országnak.

– Köszönöm Önnek az emlékezést!
Németh Tibor

tonatemető, ahol szeretett hozzátartozójuk pihen. Néhány olasz család az idei nyáron is eljött és virágjaikat letették az emlékmű elé, térdelve mondták el csendes imádságukat. Ez a temető nem csatamezőn létesült, hanem minden lakott településtől messzebb, itt a békés Kemenesháton. Szép fenyőerdő övezi és védelmezi a sírokat. Legyen áldott ez a temető sírjaival együtt.

Isten áldja meg magyar sírjainkat is, bárhol vannak ebben a világban. Isten adja békességét a gyászoló szívekbe. Jézus Krisztus, aki elsőként támadt fel a halálból, utat nyitott előttünk a mulandóságból az örökkévalóságba, ahol együtt lehetünk vele és elhunyt szeretteinkkel. Az örök élet hitelével és reményességével távozzunk el ebből a temetőből is. A temető nem a síralom, hanem a megbékélés és a nyugalom helye.

Imádság után az ostffyasszonyfai Általános Iskola Kamara-kórusa énekelte: „Jöjj álom...”

Takács Ferenc ostffyasszonyfai r. k. plébános, Jakab Lajos református lelkész (Celldömölk) igeolvasással és imádsággal szolgáltak. A Miatyánkot az ökumenikus szöveg szerint közösen mondtuk el. Áldás után koszorúzás következett: Dr. Andor Ferenc, a Vas Megyei Temetkezési Vállalat és a megye nevében, Vadász István községi polgármester a Központi emlékműre tették koszorújukat. Dr. Mesterházy Gáborné tanárnő az olasz emlékműre tette le az olaszországi koszorút. Virágcsokrok kerültek a 10 magyar katonasírra, az orosz és román emlékművekre is.

Koszorúzás alatt Verdi: „Rabszolgák kórusa” zeneszám

szólt. Népes gyülekezetben jelen volt Poór László, Vas megyei Vöröskereszt titkára, Bálint László ev. esperes, az ostffyasszonyfai evangélikus lelkész házaspár, Isó Zoltán, többen Cellből, Csöngérről, Sárvárról... Ostffyasszonyfáról Györffy László tsz-elnök, Kovács Lajos és családja Nagysimonyiból. Baranyai Ernő csöngői polgármester és a közeli pedagógusai. (Az autós ütlezárások miatt sokan nem vehettek részt az emlékünnepeken.)

Mesterházy Sándor ny. ev. lelkész
(Megjelent az Evangélikus Élet 1990. nov. 25-i számában.)

(Szabó Endre felvétele)

Dénes L. Szilveszter műhelye

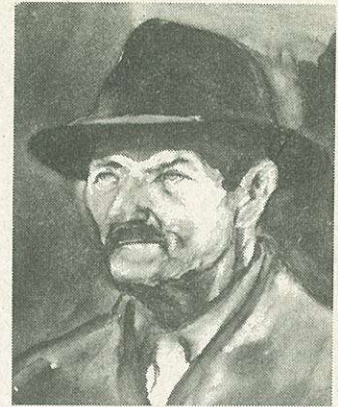
A velünk született adottság, irányultság kibontakozásában sok tényezőnek van szerepe, hogy melyik lesz a domináló, abban nagy jelentősége van a családi környezetnek. Hagyják-e a gyermeket a maga módján alkotó tevékenységében, észreveszik-e a tehetség jelét. **Dénes L. Szilveszter** indíttatásában a családi környezet két szempontból is fontos, az otthoni megértés mellett nagy hatást gyakorolt rá főiskolát végzett nagybátyja, **Rács Reich Imre** festőművész munkássága, festészete. Szép képeit műtermében fiatalemberként sokszor megcsodálta.

Pápán, a felsőkereskedelmi iskolában **A. Tóth**

vatalban helyezkedett el. Özvegy édesanyjának négy gyermeket kellett el tartani, szükség volt a kenyérkeresőre. A festésszettel rendszeresen foglalkozott, rajta kívül néhányan még érdeklődtek a festészet iránt. **Nagy István** kérésére indította el a járási tanács klubjában, majd a kultúrotthonban a képzőművész szakkört. A szakkör vezetése és a fiataalkori vágy inspirálta a diploma megszerzésére. Előbb a tanítóképzőt, majd 1965-ben Szombathelyen a tanárképző főiskola rajz szakát végezte el. Tanárai elismeréssel szóltak felkészültségéről. A Képzőművészeti Főiskolán egyéves tanfolyamot végzett. Hamarosan megyei szakfelügyelővé

Követelt a szakköri foglalkozásokon is, szabadon, de fegyelmezetten dolgoztak, mindenki a saját egyénisége szerint. Annak mindig örült, ha valakinek az alkotásában felfedezte a „többet”. A maga stílusát senkire rá nem kényszerítette. A szakkörből indult el **Nagy István, Erdélyi Gyöngyi, Kelemen Etelka** is. A szakkör tagjaiból mintegy negyvenen választották a képzőművészeti pályát, lettek festőművészek, keramikusok, reklámgrafikusok és lelkiismeretes nevelői ifjúságunknak. Jó műhelynek bizonyult tehát a szakkör, segítője lett a tehetségek kibontakoztatásában. Tudta, ha valaki tovább akar tanulni, valahol el kell sajátítania azt az alapot, amit az általános iskola és a gimnázium nem tud megadni. Három-négy évi szakköri munka ad olyan biztonságot a pályára készülőknek, hogy jelentkezhetnek a főiskolára. A felkészítésben látja a szerepét és szükségességét a szakköri munkának. Sajnálja, hogy az utóbbi időben csökken az érdeklődés vagy talán a kitartás.

Dénes L. Szilveszter azt mondja magáról, nem lett termékeny festő és nincsenek korszakai. A lekötöttsége mellett – látogatásomkor is szakszervezeti ügyekkel foglalkozott – azért a festészethez

sem lett hűtlen. A felvázolt munkakörök mellett is talált alkalmat arra, hogy rajzolhasson, festhessen. Főiskolás korából kitudó aktképei vannak. Leggyakrabban az akvarell technikát használja. Képeiről leolvasható a tájszeretet, a táj vizsgálata, az emberábrázolás, karakterkeresés. Az utóbbi időben készített akvarelljei oldottabbak. Kedvenc témái közé tartozik a városképből egy-egy intim részlet kiragadása. Általában a jelenség hangulatát próbálja visszaadni színeivel – érzelmi fokon. Alkotásaival a megyei és országos tárlatokon szerepel. Szeretné elérni, hogy gondtalanul alkothasson, portrékat szeretne készíteni, bőséges vázlat áll rendelkezésre az utazások során szerzett élményei alapján. Kívánunk ehhez jó alkotókedvet a mindig segítőkész, jó humorú **Szilvi Bácsinak**.

Káldos Gyula

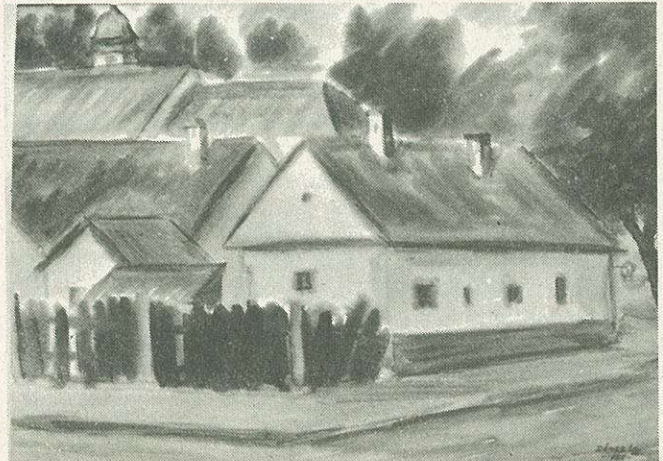

Sándor festőművész volt rajztanára, az általa vezetett képzőművész szakkörbe együtt járt **Móricz Sándorral**, a korán meghalt Munkácsy-díjas festőművészünkkel. A Tóth Sándor rendezte Móricz Sándor első gyűjteményes kiállítását.

A gyakori rajzolás mellett vonzódott a zenéhez is. Ábraháméknál lakott egy német kisasszony, magántanár, hozzá járt hegedűórákra. Húsz éven keresztül az orvosi zenekarban muzsikált, hegedűt tanított a zenei munkaközösségben.

Érettségi – 1943 – után a háború miatt az adóhi-

nevezték ki, húsz évig végezte ezt a munkát. Itt kezdődött életének egy csodálatos szakasza – másoknak tudott segíteni. A gyakorlatban tapasztalta, a tanulók mennyire tájékozatlanok a művészetekben, ez indította arra, hogy minden tanítási órán és foglalkozáson a képzőművészetek tárából komplex nevelési módszert valósítson meg. Előfordultak ma már mulatságos esetek is. Amikor a barokk építészetet a templomban tanulmányozták, másnap a pártbizottságon megkérdtezték tőle, miért viszi a templomba a gyerekeket.

„Visszaszállnék anyám ablakára”

A Weöres Sándor-emlékház ügyében

Még a költő életében, vele és Károlyi Amyval körbejártuk a csöngői házat. Weöresék régi úrilakát már elfeledték, lebontás vagy lerombolás volt a sorsa 1945 után. Maradt a kilencablakos ház helyett ez a négyablakú, ott a faluszélen, és maradt még az irodalomtörténetből ismert piros-görbe, ahol Weöres Sándor költői szárnyait bontogatta. Az emlékszoba vagy inkább emlékház gondolata – a költő halálát követően – egyértelmű volt minden érintett körökben. Így a ház újabb lakóinak más helyet adtak, helyi buzgalomból az épület felújítása is megtörtént. Más azonban nem, üres szobák tátonganak, és mint hírlík, a környezet gazban. Méltatlan dolog.

Az ügy pedig fontos, a kornak meg kell birkóznia vele: Weöres Sándornak legyen emlékháza Csöngén, szeretett falujában! Tudom, hogy nehéz a kérdés és amikor e sorokat írom, forgatom a költő könyveit, izlelgetem verseit, ráakadok minden szépre, jóra és a személyes élmények – mert ezek is bőven vannak – buzognak fel emlékezetemben.

Ismétlem, bonyolult a kérdés az egyértelműen helyes törekvés ellenére is. Még 1973-ban egy zsák pápoci burgonyát vittünk részükre Pestre, a Muraközi utcába. Nagyon örült neki. Nehéz volt elterelni a figyelmét a fizetésről, végül az lett a szerencse, hogy átnyújtott egy kék borítólappú füzetet, amelyben versgyakorlat törmelékek vannak. A belső lapra ezeket a sorokat írta: ... „köszönettel a finom burgonyáért, szeretettel ajánlom ezeket a szó-burgonyákat: Weöres Sanyi, 1973. Mikulás”. Ezen egyszerű eset a nagy költő szerénységét is kisugározza, mint megannyi más életrezdülése. Most, amikor az emlékszobáért, emlékházért dolgozunk, nagy akadályok elhárítására is vállalkoznunk kell. Mindezt úgy tehetjük, hogy Tőle kérünk ehhez valóságértékű segítséget. A köteiből, amelyek halmozódnak asztalomon, már-már kitérjék írógépemet. Alig van hely. „Végrendeletes” versét olva-

som, a cselekvés áhított fonalát megragadni vágyón. A „Hazaszálló” címűt. A részletekben az egészet keresve döbbenet vesz körül. Irja:

*A városvégi piacon
sötétzöld koszorúhalom:
Halottak napja van ma.
Élet és halál itt nem anyém.
hazaröpít a költemény
Csöngére, kis falumba.*

*Így rendelem: ha meghalok,
engem kriptánkba zárjatok
illendő régi módon.
Kis Csöngém földjén szántsza szét
csontjaim sáros tömegét
egy kései utódom.*

Nagy István rajza a költőről.

Tudjuk és ismerve a körülményeket belátjuk: nem így történt. Azonban segít Ő ha cinke volnék kezdetű gyönyörű verse:

*Ó ha cinke volnék,
útra kelnék,
hőmpölygő sugárban
énekelnék –
minden este
morzsára, búzára
visszaszállnék
anyám ablakára.*

Csöngén Weöres Sándornál járt művészek:

Kodály Zoltán zeneszerző (1912-1987)
Tahsis Jenő " "
Illés Árpád festő (1911-1981)
Károlyi Miklós filozófus (1911-1981)
Pavel Igoston író, nyelvész (1911-1981)
Kékesy Zoltán költő
Bertha Fozsól " "
Tahsis Jenő " "
Tahsis Jenő " "
Bercsényi Árpád Károly író, költő
Pálfi István költő (Szőkefővár) (1911-1981)
Weöres Gyula régész (Cellőmölék)
Karl Balcz képzőművész (Ausztria)
Arnaldo Tapia Caballero zongoraművész (Chile)
Környei Andor pedagógus (Pécs)
Környei Andor pedagógus (Pécs)
Környei Andor pedagógus (Pécs)

Ők jártak Weöres Sándornál.

Mindennek tudatában tehetnénk és tehetjük, hogy a csöngői emlékház legyen a visszaszállás, morzsára, búzára, szerény igényének a megvalósítója. A ház már így is neves, Kodály-emléktáblával jelölt. Kodályon kívül sokan mások is eljártak Csöngére. Egy szép pillanatában felsorolta a Csöngén járt művészek, vendégek neveit, mintegy tizenhat neves emberét. Mindebből felmérhető a falu értéke, amiért helyi lapunkban ezúton is szót emelünk.

Ebben az évben megjelent egy nagyszerű könyv, a Magyar Orpheus Weöres Sándor emlékeztetőre című. Pest-Budán futottam utána, mert a helybéli két könyvesboltból hamarosan elkapkodták. A könyvet összeállította, szerkesztette Domonkos Mátyás. Hatalmas munka, olvasni gyönyörű kalandozás. Vargha Balázs az Élet és Irodalomban (1990. augusztus 17.) méltatja a művet. Írásából tudom, hogy a Magyar Orpheus kitüntető elismerést Weöres Sándor előtt ketten is megkapták. A 19. század elején Lavotta János vándormuzsikus és Kazinczy Ferenc, aki a szabadkőművességben kapta az Orpheus nevet. Most Weöres Sándor kapja meg a nagyobb erő jogán – írja Vargha Balázs. Nekünk pedig erőnknek kell lenni ahhoz, hogy az összes körülmények sokszínű hangzásában, az európai Weöres Sándornak az elkövetkező években megteremtődjék csöngői emlékháza. A gazdag irodalmi hagyományokkal rendelkező Kemenesalján ez tisztességgel megoldandó.

Dala József

Kemenesaljai Művelődési Központ

December 13-án és 14-én a HETTY Kft. újra bála-gálát rendez. December 14-én 17 órakor A nagyvilág osztrák barátaink személt sorozatban Reinhard PETZ güssingi matematikaprofesszor tart diaporámás előadást az Amerikai Egyesült Államokról. Ugyancsak december 14-én 19 órakor az Exotic együttes koncertjére várjuk a fiatalokat. December 15-én 19 órai kezdettel a Józsefvárosi Színház mutatja be az Irma, te édes c. zenés vígjátékot. December 19-én 10 és 14 órai kezdettel kerül sorra Esményi Viktória Orrom krumpli, hajam kóc c. előadása, amely novemberben a művész-

nő betegsége miatt elmaradt. December 20-án 17 órakor a Biblia-sorozatban előadás Salamon királyról. December 21-én 16 óra 30-kor karácsonyi hangverseny az Adám Jenő Zeneiskola, a 410. Sz. Ipari Szakmunkásképző és Szakközépiskola, valamint a Bercsenyi Dániel Gimnázium tanulójának részvételével; a műsorban karácsonyi énekek és játékok, betlehemesek láthatók, hallhatók majd. December 22-től január 5-ig a Téli Diákcentrum rendezvénysorozata várja a vakációzó általános és középiskolás diákokat: délelőttőlként videoműsorok, délutá-

nonként játékos vetélkedők lesznek; december 22-én és január 4-én kora este koncert, december 29-én és 30-án pedig táncos klubest lesz.

Adám Jenő Zeneiskola

December 13-án 9 órakor kezdődik a népdaléneklési és furulyaverseny, az előbbi 32, az utóbbi 14 résztvevővel; a zsűri elnöke dr. Soltész Elekné lesz Budapestről, tagjai a megyei szaktanácsadók és a pápai zeneiskola tanárai, az 5-5 díjat az Apáczai Csere Kiadó ajánlotta fel. December 20-án 17 órakor a hangszeres szolisták karácsonyi hangversenyére kerül sor. De-

ember 28-án 19 órakor tartja a Liszt Ferenc kórus hagyományos „évbúcsúztatóját”. Január 10-én 14 órai kezdettel rendezik meg az ifjúsági hangversenybörlet 2. előadását a szombathelyi Zeneművelődési Szakközépiskola előadójának részvételével.

A Városi Könyvtár a XIII. Országos Gyermekkönyvhét keretében rendezett két író-olvasó találkozót: december 3-án Karádi Ilona a tengerek élővilágának avatott tollú ismeretője, december 4-én pedig az ifjú olvasók körében is népszerű író, Tuskés Tibor találkozott közönségével a cellőmölki „nagykönyvtárban”, illetve az alsóvárosi fiókkönyvtárban. L. F.

KULTURÁLIS HÍREK

1173

LEVELEZÉS

Vélemények, észrevételek, hozzászólások

1174 Tisztelt Szerkesztő Úr!

Megjegyzések címmel a novemberi „Új Kemenesalja” havilapban én írtam megjegyzéseimet. Sajnos a figyelmetlenség 3 nagy műhibát, illetve téves írást is tartalmaz. Nem tudom, akaratlanul (amit nem tételezek fel), vagy a felületes szövegszerkesztés az oka, de legyen szíves, a hibákat helyesbíteni.

1. A szabadságharc nem 1948-ban, hanem 1848-ban volt, amit az orosz hadsereg semmisített meg.

2. Ha egy kis figyelem lett volna az Önök részéről, akkor az októberi számban megjelent Kemenes Géfin Lászlóról készült cikkben megemlítik, a „Nemzeti Dal” című vers elszavalásáért kellett külföldre távoznia. Én ugyanerre a Géfin Lászlóra gondoltam, és Önök Csefán Lászlót írtak.

3. A cikket én személyesen írtam, teljesen függetlenül mindenki másától. Remélem, most nem keresztelnek Zoltánnak, mert a keresztelésemtől idáig mindig István a nevem.

Igy kérem, a helyesítésüket várva maradok

tisztelettel

Nagy István
56-os üldözött

Celldömölk, 1990. november

◆ ◆ ◆

A SZERKESZTŐ MEGJEGYZÉSE

Tisztelt Nagy István! A tévedések sajnos megtörténtek, de ez nem egyértelműen a szerkesztőség hibája. Előkerestük az Ön korábbi kéziratát, amiből kiderült, hogy 1948-at írt, nem 1848-at, tehát az elírás Öntől származik. A másik két hibára vonatkozóan: Ön kézzel írta a megjegyzéseket, emiatt sajnos nehezen tudtuk elolvasni sorait. Így történetesen meg, hogy Géfin László és az Ön neve hibásan jelent meg. Emiatt természetesen az érintettektől és az olvasóktól szíves elnézést kérünk.

(A szerk.)

1175 Tisztelt Szerkesztőség!

Tisztelettel kérem Önöket, hogy az alábbi szöveget szíveskedjenek a legközelebbi Új Kemenesalja című újságban leközölni.

Az egyházashetyei, köcski, borgátai fiatalok, labdarúgók, asztaliteniszezők, sakkozók tisztelettel mondanak köszönetet az egyházashetyei Berzsényi Dániel Termelőszövetkezet vezetőinek, a községi tanácsnak, hogy a versenyekre, a mérkőzésekre történő utaztatás költségeit vállalták, a felszerelést biztosították, tisztán tartották.

Reméljük, mindez 1991-ben is így fog történni. Előre is köszönjük.

Tisztelettel:

Kalmár József
tanár
Egyházashetye, Petőfi u. 3.

1176 Törött egészséggel is boldogan élni

Köszeg és Sárvár után a megyében harmadikként Celldömölkön alakult meg a mozgáskorlátozottak helyi csoportja. A szervezésért köszönet illeti Cs. Hubert Mária, a gondozási központ vezetőjét, Dr. Kovács Ferencné, az 1. számú Idősek Klubja vezetőjét, valamint Lábás Zoltánné, az A.E.K. Klub vezetőjét.

Összejövetelünket az intaházi A.E.K. Klub helyiségében rendezzük meg. Az ő segítségével tudtuk megoldani, hogy rollkocsis tagjaink is részt vegyenek az összejöveteleinken – a lépcső mellé feljárt rámpát készítették.

Megyei egyesületünk, illetve csoportunk segítséget, anyagi támogatást kért a város és környéke tanácsaitól, intézményeitől, így a celldömölki városi tanács 15 ezer, az egyházashetyei tanács pedig 10 ezer forintot utalt át megyei egyesületünk részére. Az összegből helyi csoportunk 10 ezer forintot kapott, amely ugyan nem sok, de igyekszünk okosan beosztani kirándulásra, színházlátogatásra, Mikulásra és a karácsonyi ünnepekre.

Pár sorban szeretném bemutatni egyesületünk életét, terveit:

– Minden hónap páros hetének csütörtökén délután kettőtől négy óráig tartunk fogadóórát, amikor tagjaink bármilyen kéréssel, problémával a csoport vezetőségéhez fordulhatnak.

– A megalakulásunkat követő hónapban vendégül láttunk egy amerikai szociálpolitikust, dr. Margaret Jeakes professzorasszonyt, aki elmondta tagjainknak, hogyan alakul Amerikában élő

sorstársaink élete, milyen támogatásra számíthatnak ők az államtól. A professzorasszony ebből az alkalomból ezer forintot ajándékozott nekünk, amit az egyesület számlájára fizettünk be.

– Megkésve bár, de annál nagyobb szeretettel tartottunk gyermeknapot nyolc kisgyermeknek, akik szintén csoportunk tagjai közé tartoznak. Könyvajándékkal kedveskedtünk nekik. Köszönet illeti a helyi kenyérgyár vezetőit, a büki palackozó vállalat szállítási osztályvezetőjét, és Csöre Juditot, a Mackó cukrászda vezetőjét, akik süteményt, üdítőitalt és szendvicseknekvalót adtak erre a napra.

– Júliusban a celldömölki evangélikus lelkész nő fogadta el meghívásunkat, aki elmondta, hogy sérülten, de lelkiében gazdagon meg lehet találni az élet szépségét, jóságát, bízni kell a segítő kezekben. A nagytiszteletes asszonynak köszönhető, hogy végre tudomást szerezhettünk a Kemenesmihályfán lévő üdülőtáborról, amelyet mozgáskorlátozottak vesznek igénybe. Szeretnénk, ha a jövőben a mi tagjaink közül is pihenhetnének ott néhányan.

– Augustusban a katolikus plébános urat hívta meg csoportunk, örömteli élményt jelentett a vele együtt töltött néhány óra.

– A megalakulásunkat követő három hónap alatt taglétszámunk hatvanra gyarapodott, ami azt bizonyítja, hogy egyre több sorstársunknak van szüksége a csoportunkra.

– Gyümölcsöző a kapcsolatunk a me-

gyei vezetőkkel. A helyi csoport vezetője egyben tagja a megyei vezetőségnek, így betekintést nyerhet a megyei egyesület munkájába, életébe is. Talán ennek is köszönhető, hogy egy megyei pályázaton csoportunk megnyert egy díjat, amelyből egy korszerű vérnyomásmérőt vásároltunk, így lehetővé vált, hogy klubnapjainkon bármelyik tagunk vérnyomását ellenőrizhettük, amennyiben erre az illető igényt tart.

Végezetül szeretnénk, ha e rövid beszámoló olvasói, a vállalatok és intézmények vezetői valamilyen módon kapcsolódnának helyi csoportunk munkájához. Felhívjuk ezért mindazokat, akik akár erkölcsi, akár anyagi támogatásban szeretnének és tudnak részesíteni bennünket, legyenek a csoport pártoló tagjai.

Kedves Olvasó!

Köszönjük szíves türelmét, hogy munkával teli órái közben szánt egy kis időt ránk, és elolvasta első, botladozó lépéseinkről szóló tudósításunkat. Mi, mozgássérültek is törekszünk felfedezni az élet szépségeit, és örömmel fogadjuk az Ön, illetve Önök bármilyen segítségét.

Holpert Jenőné,
a helyi csoport elnöke

A mozgáskorlátozottak celldömölki helyi csoportjának címe: Celldömölk, Hámán Kató utca 2.

Megalakult a celldömölki Polgárőrség

A megalakulás körülményeiről, a munkáról, a kezdetekről **Nagy Rezsőt**, a polgárőrök vezetőjét kérdeztem.

– *Mikor alakult meg a szervezet?*

– November 22-én 35 fős tagsággal. Nem célunk a nagy létszám, a feladatokat ennyi ember el tudja látni, s a felhívulást is el akarjuk kerülni.

– *Milyen jogosítványokkal rendelkeztek?*

– A rendőrségen jogi oktatáson vettünk részt, a zavar-talan együttműködés érdekében. Hogy mit tehetünk? A bűncselekménynél tetten ért személyt személyi szabadságában korlátozhatjuk, tehát nem engedjük el és értesítjük a rendőrséget.

– *Kik támogatnak benneteket?*

– A város polgárai, az Áfész, a magánboltok tulajdonosai, és nagyon hathatós támogatást kapunk a rendőrségtől, valamint a Polgármesteri Hivataltól. Ez utóbbi egy állandó irodát bocsátott rendelkezésünkre, fűtéssel, telefonnal.

– *Hogyan viszonyultok a helyi pártokhoz?*

– Pártoktól teljesen független szervezet vagyunk, de emellett minden celldömölki párt támogatását magunknak mondhatjuk.

– *Mikor kezdtétek az érdeemi munkát?*

– November 23-án volt az első szolgálatunk, s. azóta már újabb hét szolgálatot tudhatunk magunk mögött. Ez közel hetven órát tesz ki. (Beszélgetésünk december 4-én zajlott.)

– *Mire terjed ki a figyelmeztetés?*

– Igyekszünk minden olyan veszélyforrásra odafigyelni, mely az állampolgároknak és azok vagyonára leselkedik, betörés, lopás, az állampolgárok zaklatása stb. Rendszeresen ellenőrizzük természetesen az üzleteket és a középületeket is.

– *Kaptatok már konkrét örzési feladatot is?*

– Igen, az önkormányzat épületére vonatkozóan. De természetesen figyelünk mindenre, amire figyelni tudunk. – *Az elején kellett volna*

kérdezni, de most sem késő. Mennyi a csoport átlag-életkora?

– 34–35 év. Ez igazán nem sok.

– *Valóban nem. Azt viszont nem kérdezem, hogy milyen szisztéma szerint dol-*

goztok, nem teszek szíves-séget azoknak, akiknek esetleg félnivalójuk van. Ehelyett inkább sok sikert és kitartást kívánok a városunk biztonságáért vállalt szolgálathoz! Köszönöm a beszélgetést!

RL

Nyolcvan éve

alakult meg a mozdonyvezetők celldömölki otthona. Az évforduló alkalmából Fehér Tamás írt érdekes tudósítást az Új Kemenesalja számára, amit helyhiány miatt ezúttal sajnos nem tudunk közzétenni. Nem mondunk le viszont arról, hogy a későbbiekben megismertessük a Kedves Olvasót az otthon megalakulásának körülményeivel, az egyesület céljaival és eredményeivel.

Íme egy rövid idézet az írásból:

„Az 1904. évi vasutassztrájkot követően felgyorsult a magyar vasutasok szervezetekbe való tömörülése. 1905. október 9-én megalakult a Magyar Szent Korona alá tartozó Mozdonyvezetők Országos Szövetsége. A szövetség elsődleges céljának tartotta a mozdonyvezetők között a hazafias és kartársi együttérzés növelését, a testületi szellem ápolását. Céljai megvalósításához a nagyobb vasúti csomópontokon kezdeményezte önálló, de a szövetségi elvek szerint szerveződő és működő mozdonyvezetői otthonok létrehozását.”

Makray László

Várni sincs időnk

*Mikor nyers erő feszül nyers erőnek,
s köztük porrá tört búzaszem a VERS,
taposómalom; többet, többet, többet
szerezni míg szerezni mersz*

*valamit, ami már élte kezdetén
a mulandóság várományosa,
mégis foggal-körömmel kapaszkodunk,
és nem látjuk, hogy milyen ostoba*

*rohanásunk és nem vesszük észre,
hogy milyen szép akár a jégvirág!
De nem látunk az újsághíreken túl,
s rajtunk már nem „titkos féreg foga rág”*

*Jó lenne megállni, s megállítani,
maradj még, a világ oly érdekes!
De lehajtott fejjel elrohannak,
évek, érzések, arcok, életek.*

*Vagy van tán mégis megállás?
Legalább évente egyszer.
Elhisszük, hogy tovább élünk,
világra nyitott szemekkel?*

*És hirtelen, szinte könnyed bűvölőn
öröm deríti homlokom,
odakünn havas csizmáit lerázva
Karácsony kopog az ablakon...*

Rezzenések ellenfényben

M. Molnár István kiállítására

A fiatal celldömölki művész zeneiskolai kiállítása nagy sikert aratott. Érett művészegyéniség alkotásaiban gyönyörködhetünk. Ez az érettség több a technikai biztonságnál, a rutinmegoldásokat elkerülő sajátos világlátást jelent. Képei a változó világot egy-egy megragadott pillanatban örökítik meg, de a látzólagos mozdulatlanság mögött ott érezzük, ha csak rezzenésnyire is, a finom belső feszültséget, az örök mozgást. Tájékepei a világ sajátos birtokbavételét jelentik, ezek azok „az óriási és furcsa birtokok, ahol a virágzó rejtelem hajlong felénk”, ahogy Apollinaire írta. A legtöbbször a fényvel szembe tekintő festő előtt a táj különböző megvilágítású térbeli síkokra bomlik, a közelek és a távolok elválnak, s mégis rejtélyes egységet alkotnak, a megszakíthatóságban ott rejlik a

folytonosság, a megbúvó rezzelés képzeletünkben már átrendezni készülő vázsonra rögzített látványt. A kitérő színdinamika is a művészi érettség bizonyítéka, akárcsak a pontosan látott valóság és a teremtő képzelet együttléte. Jó példa erre a festményen látható ablakra ma kopott festékű realitása, és az ablakon elénk táruló félig képzelt, félig valóságos táj. Így rajzol valóságselemek ötvözéséből az apró faág finom ráncot a nagyanya szeretettel megfestett arcképére, így „ül a Hold” a vén fák tarágai között, mozdulásra készen, a tudatunk tudja, hogy percek múltán már nem ott lesz, tovább ballag az örök égi pályán.

Köszönjük a fiatal művésznak az élményt, kívánunk további sikereket.

L. F.

Celldömölk sporttörténelmében szinte példa nélküli eset, hogy valaki helyi színekben magyar bajnokságot nyerjen. Mégis kevesen ismerik szűkebb pátriánkban a 13 éves **Nagy Istvánt**. Talán azért, mert a közönség érdeklődésétől távolabb eső sportágban, atlétikában érte el sikereit. Úgy éreztük, hogy a teljesítmény lehet az egyetlen minősítő tényező és eljött az ideje annak, hogy a tehetséges fiatalember nyilvánosságához jusson. A vele és edzőjével, **Sebestyén Józseffel** készült interjúból talán néhány figyelemreméltó tanulság is levonható.

– Mikor kezdte el sportolni?

NI: Már alsóban rendszeresen versenyeztünk: első jelentősebb eredményem akkor született, amikor iskolánk, az Eötvös csapata kisdobos hárompróbanban megyei első lett.

– Az atlétikán kívül más sportágakban is próbálkoztál?

NI: Igen, a futáson kívül focizni szoktam, amit szintén nagyon szeretek.

– Hogyan alakult a pályafutásod később?

NI: Ötödikes koromban egyetlen országos jelentőségű esemény volt: a „Ki a leggyorsabb, ki a legkitartóbb?” elnevezésű verseny az 5–6. osztályosok számára.

– Ezt szokták rendezni az NB I-es labdarúgóbajnokság nyitó fordulójában.

NI: Igen, de akkor a HUNGALU nagydíj keretében bonyolították le a Népstadionban.

SJ: Pista teljesen ismeretlenként indult, és az első futamban nagyon szép versenyzéssel megelőzte összes vetélytársát. Sajnos a 2. futam résztvevői már ennek az eredménynek a tudatában futottak, így ő összesítésben „csak” ötödik lett. Egy évvel később ugyanitt már a második (jobbik) futamba került és máig is egyik legszebb versenyét futotta.

– Hány métert kellett teljesíteni?

NI: 800 méteres volt a táv.
SJ: Csodálatosan valószínűleg meg a taktikát és remek, 200 m-es hajrával utasította maga mögé ellenfeleit. Ez volt az első országos bajnoksága.

– Gondolom, hogy ez kellő önbizalmat is adott számodra.

NI: Igen. Hetedikes koromban már hosszabb távokon indultam és 1500 m-en megyei első lettem, majd az országos bajnokságon, Tatán futamomban ötödik helyezést értem el. Az igazi sikerek

azonban a mezei versenyeken születtek.

SJ: A Dunakeszin rendezett országos mezei futóbajnokság az atlétikai idény kezdete, amelyen minden számottevő atléta elindul. A 4000 m-es versenyen igazából meg sem tudták szorítani Pistát.

– Mennyivel nyertél?

NI: 7 másodperccel előztem meg a 2. helyezett KSI-s futót.

SJ: Mindig komoly problémát jelentett számunkra, hogy nem volt igazi ellenfele, aki komoly erőbedobásra készítette volna. Csak országos szinten kezdtek el jönni a jó időeredmények. A mezei bajnoki címet már egyesületi színekben érte el. Leszakadtunk a CVMSE-ről és az iskola Diák Sportegyesületeként nevezünk az országos mezeire. Ekkor történt, hogy a felkészüléskor nem engedtek be bennünket az atlétikai pályára. A Ligetben voltunk kénytelenek edzéseket tartani.

Szegény gazdagok

Hideg kaja a magyar bajnoknak

– A sikerekkel a korosztályos minősítést is megszerezted?

NI: Nem, ehhez minősítő versenyeken kellett indulnom. Szombathelyen aranyjelvényes szintet értem el.

SJ: Ez azt jelenti, hogy ők még külön versenyszámokban nem, csak összetettben érhetik el a szintet. Pista bőségesen túlteljesítette a szükséges pontszámot. Rajta kívül **Gulyás Gábor** is elérte az aranyjelvényes szintet. Ezt követte a területi döntő idén szeptember elején Zalaegerszegen. Tartott tőle, de ő különben is izgulós típus.

– Hogyan zajlott le a verseny?

NI: 2 km-t kellett futni és nyolcan indultunk. Erős futam volt, de mintegy 2 mp-es előnnyel futottam át elsőként a célvonalon.

SJ: Ez volt az első nagyon komoly időeredménye, amely annak is köszönhető, hogy a verseny műanyag pályán folyt.

NI: Az egerszegi ellenfelek egy részével az országos döntőn is találkoztam, amelyet Pesten, az Újpesti Dózsa pályáján rendeztek. Nagyon erős sportegyesületi futókat (Dózsa, Fradi stb.) sikerült legyőznom. A csodálatos mű-

anyag futópályán 6:18, 72 mp alatt értem a célba.

SJ: Szeretném elmondani, hogy ezekre a nagy versenyekre (de a kisebbekre is) Pista mindig nagyon lelkiismeretesen készült fel.

– Az eredmények mögött mennyi edzőmunka van?

SJ: Csak a testnevelés tagozaton lehetett a sikerek lehetőségét megteremteni. A heti 3–4 testnevelés óra kiegészítődik tömegsporttal és a speciális atlétikai edzésekkel. Igaz, hogy egy-két gyereket kiemelten menedzselünk, de ők később, magasabb szinten is folytatni fogják a sportot, élsportolók lesznek. A tagozat – véleményem szerint – elérte célját, mert a legjobban kívül a többiek számára is egészséges, mozgás-gazdag életmódra ad mintát és lehetőséget.

– A tehetségesek bizonyára speciális felkészítést kaptak?

SJ: Három gyerek egyéni edzésterv alapján dolgozott, a többiek hozzájuk igazodtak.

kik, ha egész napos versenyre megyünk. Utiköltség + egy üdítő, az ennivalót hozzák magukkal. Nincs többre pénz. Ez lesz a gátja a további fejlődésnek.

– Milyen pénzügyi források állnak jelenleg rendelkezésére?

SJ: A tanácsi támogatáson kívül – testnevelés tagozatosok lévén – állami támogatást is kapunk. Szponzorok nélkül azonban egy lépést sem tudunk tenni. Elsősorban **Pozsonyi Mihálynak** és a CEL-LÉP-nek szeretnék köszönetet mondani: minden évben közel 10 ezer forintot adnak felszerelés vásárlására.

– Erkölcsei tételemben mennyire értékeli edzői tevékenységét?

SJ: Azt mondhatom, hogy reménykedem a megbecsülésben. De a család különösen megszínli a gyakori távollétet, a hét végi versenyeket.

– Pista, nyolcadikos vagy. Hol szándékozol továbbtanulni?

NI: Győrben vagy Pesten, a katonai középiskolák valamelyikében. Az atlétikát mindenképpen folytatni szeretném, ezért nagy egyesületek közelében gondolkodom.

– Volt már érdeklődés neves klubok részéről?

NI: Keresett bennünket a Haladás, a ZTE, de felvettük a kapcsolatot a Budapesti Honvéddal is.

– Beszéltek arról, hogy a HUNGALU nagydíjon testközelből figyelhetted a „menőket”. Van-e versenyzői példaképed?

NI: Saouid Aouita és Paul Ereng a kedvenceim. Minden atlétikai versenyt megnézek a televízióban.

SJ: Sokat tanult is tőlük. Jó alkatú, taktikailag érett futó, aki képes végig iramot diktálni, de a hajrára is marad ereje.

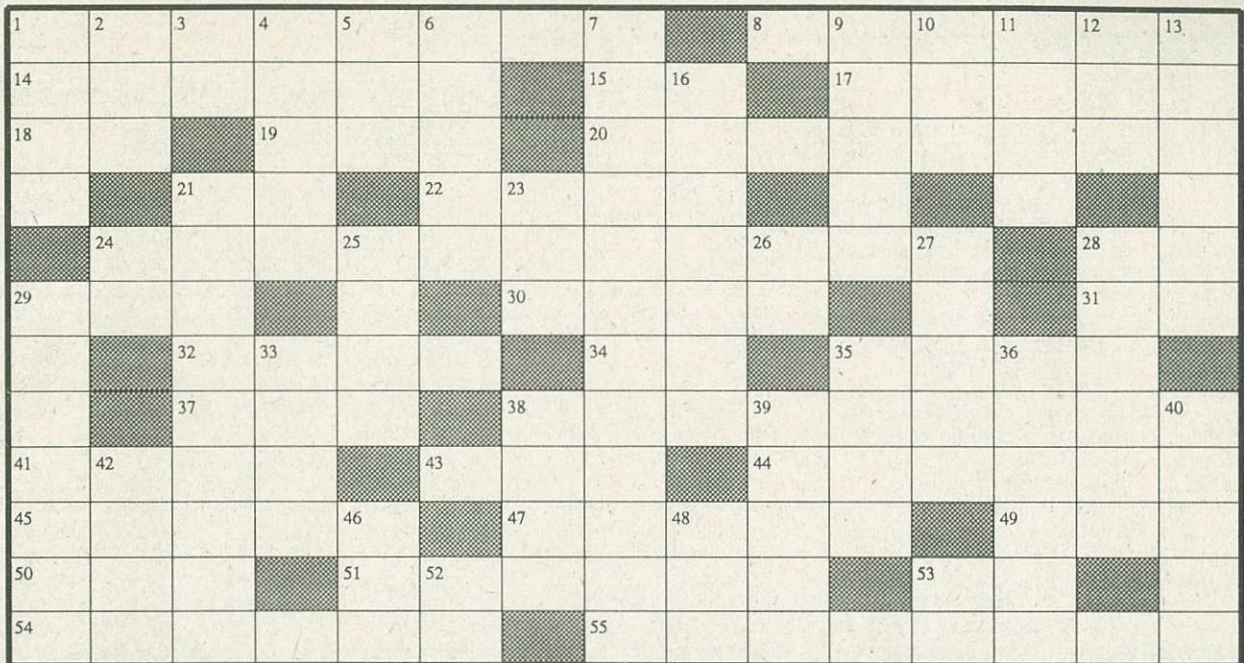
– Az edző milyen versenyszámokban jósl nagy jövőt számára?

SJ: 1500 és 3000 méteren, de inkább az utóbbin.

– Köszönöm a beszélgetést és Pistának azt kívánom, hogy pályafutása ezen a szépen kezdődött íven folytatódjon tovább.

Közvetlenül lapzártá előtt értesültem róla, hogy **Sebestyén József** csak nyárig vezeti az atlétikai edzéseket. Pedig ragyogott a tekintete, amikor arról beszélt, hogy talán még Pistánál is tehetségesebb fiatalok dolgoznak a keze alatt! Havi 1000 forintért belefáradt az örökös harcba. Ilyen szegények vagyunk? Vagy ilyen gazdagok...

Németh Tibor

Vízszintes: 1. Szigényi születésű (1859) tanár, geográfus, természettudományi író. 8. Az 1403-as pápoci útközetben Zsigmond király csapatait vezető vajda. 14. Hatalom. 15. Játékvezetői Bizottság. 17. Úrügy. 18. Nátrium vegyjele. 19. Könyörgés. 20. Hongkong fővárosa. 21. Római ötvenegy. 22. A „haza bölcse”. 24. Aurea ... (arany középszer). 28. Kettőzve: verés. 29. Szakasz. 30. Neves színművésznő (Attila). 31. Kiejtett betű. 32. A gazdaság egyik ága. 34. I.A. 35. Kiemelkedés. 37. ... poetica. 38. Kiscelli születésű (1875) festőművész. 41. Európai Szabadkereskedelmi Társulás. 43. Kárt okoz. 44. Nyári munka. 45. Beteg a ló. 47. „A” meggyékből származó. 49. Többes szám igéje az angolban. 50. ... kezekkel! 51. Zenei műfaj. 53. Jeli mássalhangzó. 54. Béke Nobel-díjas sarkkutató. 55. Arisztó-festőművész.

Függőleges: 1. Szovjet holdkutató üreszköz. 2. Finnugor nyelvekben az asszony férjének testvére. 3. Vissza: római pénz. 4. Diliz betűi keverve. 5. Erdei gyümölcs. 6. Brazil író (Jorge). 7. Sági származású

honvéd alezredes, az 1848/49-es szabadságharc utolsó hónapjaiban a honvédsereg tábori kórházainak főparancsnoka. 9. Hajó egyik részére. 10. Nemzetközi Munkaügyi Szervezet. 11. Ítélik. 12. ...-ugorok. 13. Ijedés. 16. Kétszeres olimpiai bajnok etióp maratoni futó (utónevének kezdőbetűjével). 21. Julien Green regénycímében szereplő bibliai tengeri szörny. 23. E.C.T. 24. Vissza: de. 25. Tanonc. 26. Néma téli. 27. Hüvelyes növény. 28. Olimpiai ötödik helyezett úszónk Szóulban. 29. Mindent összemázol. 33. ...nomen, személynév (ókori Róma). 35. Női becenév. 36. Heavy-... (kemény fémmű). 38. Világhírű angol középtávú futó (Steve). 39. Napjaink „neves” román története. 40. Felmenőim. 42. Vissza: a föníciai ábécé első betűje. 46. S.R.E. 48. Az egyik nem. 52. Helyrag. 53. Igen, németül.

Beküldendő: Vízszintes 1., 8., 38. és függőleges 7. Cím: Új Kemenesalja Szerkesztősége, Celldömök, Tanácsköztársaság tér 1.

A megfejtők között könyvtulványokat sorsolunk ki.

Németh Tibor

Novemberben 72 büntető feljelentés érkezett a városi rendőr-főkapitányságra. Ötven esetben rendeltek el nyomozást. A nagyobb fajsúlyú esetek krónikája következik.

November 3-ára virradóra Jánosházán lefeszítették N.B. garázsának lakatját, s abból eltulajdonították a 7300 forint értékű kerékpárját.

Az elmúlt időszakban többször dézsmáltak meg ismeretlen tettesek a MAV által szállított rakományokat. Loptak traktoralkatrészt, rézcsapokat, különösen kedvelt volt a benzin, de loptak kombinékat is mintegy 22 500 forint értékben.

November 8-ára virradóra ismeretlen tettesek betörték a Vörösmarty úton lévő napközi otthonos óvodába, ahonnan videomagnót, kétkazettás magnót, valamint készpénzt tulajdonítottak el, mintegy 35 ezer forint értékben.

KÉK hírek

Celldömök város önkormányzati hivatala tett feljelentést K. I.-né celldömölki lakos ellen, akinek 12 270 forint, és S. D. nagysimonyi lakos ellen, akinek 11 600 forint hátraléka van.

November 14-én virradóra behatoltak – ablakbetöréssel – a pápoci italboltba, ahonnan mintegy 5000 forint értékben italt és készpénzt tulajdonítottak el. Az elkövető kiléte H. L. helyi lakos személyében ismertté vált.

A november 14-ig terjedő időszakban harmadszor törtek be T. J. budapesti lakos Borgátán lévő hétvégi házába. Az ismeretlen tettes színes televíziót, ágyműt, rádiót tulajdonított el mintegy 50 000 forint értékben.

November 24-én 11 óra körül ismeretlen tettes irha-

dzsekit lopott el a Lakberezési Aruhából 4400 forint értékben.

November 26-ra virradóra ajtóbetöréssel behatoltak a jánosházi, valamint a nagysimonyi tsz irodahelyiségeibe. Jánosházáról 18 000, Nagysimonyiból 25 000 forint értékben tulajdonítottak el. A rendőrség 26-án igazoltatta és előállította N. J. székesfehérvári lakost, aki alaposan gyanúsítható a fent említett bűncselekmények elkövetésével.

November 3-ára virradóra a szombathelyi Gazda Aruhából különböző műszaki cikkeket tulajdonítottak el. A rendőrség a celldömölki állomáson igazoltatta és elfogta a bűncselekmény elkövetésével alaposan gyanúsítható S. Z. celldömölki lakost.

A hónap eseményeit summázva megállapítható, hogy a betörések és lopások vannak ismét túlsúlyban. Elgondolkodtató a vasúti lopások ténye. Örövendetes, hogy a rendőrség időről időre mindig tud felderített esetekkel is szolgálni. Lakossági segítséggel biztosan még jobb eredményeket tudnának felmutatni. Ragadjunk meg tehát minden lehetőséget, amellyel munkájukat segíteni tudjuk!

RL

Arany nincs,
de ezüst
divatékszerek
és órák
kaphatók!

Farkas Károly
órás-mester
CELLDÖMÖLK,
Dózsa utca 20.

1184

Sportról röviden

ASZTALITENISZ

Keszthelyről nem várt vereséggel (6:10) tértek haza a CVMSE asztaliteniszesei. Így kétszeresen is nagy várakozás előzte meg a december 1-jei CVMSE – Peremarton NB III-as találkóját. Nem jó előjellel indult a mérkőzés, hiszen a vasutascsapat – szervezési hibaként – tartalomosan volt kénytelen kiállni. Végül a játékosok akaratát, küzdőképességét dicséri a 9:7-es arányú győzelem. A CVMSE játékosai közül **Botfa (3)**, **Balázs B. (3)**, **Tarr (2)** és **Obráz (1)** győzelmet szerzett. Ezzel a győzelemmel a CVMSE hét ponttal a hetedik helyen zárta az őszi évadot, s három pont előnyre tett szert a kiesőjelölttel szemben.

November 24-én Szombathelyen rendezték a Vas megye asztalitenisz tizek bajnokságát. A CVMSE szakosztályát a bajnokságon négy versenyző képviselte. Eredményeik: 2. **Botfa Tibor** 7 győzelem. 4. **Tancsics Sándor** 6 gy. 6. **Balázs Béla** 4 gy. 7. **Máté Gyula** 4 gy.

KÉZILABDA

Az ötödik helyezést helyett, „csak” a hetediket biztosították maguknak az NB II-ben a CVMSE játékosai. November 3-án hazai környezetben az utolsó percekben összeomlott a csapat a Keszthely ellen. A II. félidő 23. percében még 25:24-re vezettek, de a rutinosabb vendégcsapat jól használta ki a hazaiak fegyelméletlen védekezését és 27:25-re a maga javára fordította az eredményt.

Az „ötcsapatos” Vas megyei férfi kézilabda-bajnokságban várakozáson felül szerepeltek a CVMSE ifjúsági játékosai. A csapat őszi mérkőzéseinek eredményei: CVMSE ifj.–Vasvár 23:19. Sz. Tanárképző II.–CVMSE ifj. 27:24. Sz. Tanárképző I.–CVMSE ifj. 26:16. Vasvár–CVMSE ifj. 14:12. CVMSE ifj.–Sz. Tanárképző II. 29:21. Szentgotthárd ÁFÉSZ ifj.–CVMSE ifj. 15:17. CVMSE ifj.–Sz. Tanárképző I. 23:26. CVMSE ifj.–Szentgotthárd ÁFÉSZ ifj. 21:10. Ifjaink az őszi rangsorban harmadikok.

LABDARÚGÁS

Kiesőhelyen zárták a CVMSE és a Kemenesalja csapatai az őszi idényt az NB III-ban. Mindkét csapat sajnálhatja a hazai pályán elhullatott pontjainak egy részét. Hiszen ha 2–3 ponttal többet szereznek, akkor most nyugodtan térhetnek pihenőre. Így azonban csak a bizakodás maradt a tavaszi szezonra. Kemény munkára és a játékosok nagy akaratára van szükség ahhoz, hogy a bajnokság végső tabelláján 3–4 hellyel előbbre végezzenek. Cellődömölkön már el is határozták, hogy nem lesz teljes pihenő, a csapat az alapozásig teremben folytatja.

SZABADIDŐSPORT

December 27–28–29-én négy korcsoportban ismét megrendezik a Szilveszteri Kupa teremfocit. A kiírásokat az iskoláknak, sportegyesületeknek és üzemi csapatoknak megküldték a szervezők. Ezúton is felhívjuk az érdeklődők figyelmét, hogy december 15-ig lehet nevezni a cellődömölköi Polgármesteri Hivatal 15-ös szobájában. Várjuk a város környékének csapatait is a kiírási feltételek szerint.

1185

A labda két oldala (2. rész)

Beszélgetés Udvardy Mihállyal, a CVMSE edzőjével

Mint arra cikkünk első részének megjelenésekor ígéretet tettünk, ezúttal a labda másik oldalán álló felet, az edzőt is megkérdeztük. **Udvardy Mihály** készségesen vállalta a válaszadást.

– *Elégedett volt Gelesits Györggyel addig, amíg járt edzésre?*

– Nem voltam vele meglegedve, persze rajta kívül másokkal sem. Szeretnék azonban egy kicsit időben visszatekinteni. Mikor 1988-ban Varga Leventétől átvettem a csapatot, akkor a 9–10. helyen álltunk. Gyuri nála is hol játszott, hol csere volt. Leszerelése után elment 5–6 edzés, mire játékra jelentkezett. Arra már kialakult a csapat. Az 1989/90-es idényben 16 mérkőzésen játszott, ebből 10 alkalommal volt csere. Összesen 39 NB III-as mérkőzésen szerepelt és 3 gólt szerzett. Ezért nem voltam vele meglegedve.

– *Voltak-e a mellőzésnek emberi, személyes okai?*

– Konkrétan itt a pályán nem.
– *És a munkahelyén voltak nézeteltérések?*

– Ott igen. Mindenki nyilváníthat véleményét, de azért az én szakmai munkámat ne Gelesits György ítélje meg, hanem a vezetőség. Ő mondta azt is, hogy több poszton veszem figyelembe. Igen. Olyan taktikát választottam, ahol egyedül a védelem kötött. Kétékező játékot próbáltunk játszani, nagyon örültem volna, ha van 2–3 olyan játékosom, akik meg tudtak volna felelni ezen forma követelményeinek. Sajnos a védekező taktikát kellett választani a csapat összetétele, a játékosok felkészültsége miatt, és kontrákkal próbáltuk biztosítani az eredményes játékot. Visszatérve Gelesits Györgyhöz, semmi nem indokolja azt, hogy ha ő szélsőt vagy jobb oldali középpályást játszott, akkor nem mozgatható volna szabadon, ha erre képes lett volna. Az sem nagyon hihető, hogy őt már több klub is megkereste, hiszen a Szergéjnyek írt alá. Miért nem ment magasabb szintű egyesületbe?

– Mindezek ellenére én rá, mint labdarúgóra nem haragszom. Azonban többet tehetett volna az egyesületéért, mert ilyen alapon más játékos is megsértődhetett volna, holott kevesebbet kapott az egyesülettől, mint ő.

– *Volt egy jutalmazás is. Beszélne erről?*

– A nyári alapozás kezdetén bejelentette, hogy abbahagyja a labdarúgást. Építkezésre, egyéb okokra hivatkozott. Ki az a vezető Magyarországon, aki egy felmondott dolgozónak jutalmat ad?

– *Ezt ki döntötte el?*

– A szakosztály vezetősége. Egyébként – szerintem – ha nem akarta volna elhagyni az egyesületet, akkor most az utóbbi, nehéz időkben nem tudott volna mosolyogva felülni a tribünre vásárnaponként. A szakosztály vezetője, **Szabó Ferenc** kétszer is hívta, hogy térjen vissza. Azóta sem jött.

– *Udvardy úr! Beszélgetésünk jó alkalom arra is, hogy a CVMSE őszi mélyrepülésének akairól kérdezzem.*

– Az őszi felkészülésünk jól sikerült, erőnléti problémáink nincsenek. Nem tudtuk azonban pótolni a tőlünk eltávozott játékosokat, nem sikerült máshonnan igazolnunk. Az előkészületi mérkőzések során pedig olyan sérülési hullám érte el a csapatot, minek következtében hat stabil emberünk vált több hétre harcképtelenné. Pótlásuk nem ment máról holnapra. Az ificsapatból hoztunk fel játékosokat, akik nagyon tehetségesek, de nem ütik meg az NB III-as szintet.

– *Miben látja annak a góliszonynak az okát, amelyben a játékosok szenvednek? (A csapat „legeredményesebb” góllövője Szentgyörgyi volt, 4 találattal.)*

– A csatársor – illetve akik az elmúlt idényben csatárt játszottak – tizenöt mérkőzésen 2 (kettő!) gólt szereztek. Ilyenkor mit lehet tenni?

– *Mi lehet a hiba? A rugótechnika – nem találják el a kaput –, vagy a helyzetfelismerés hiánya?*

– Görcsös akarásba fulladt minden. A meglévő helyzeteket sem használtuk ki, s aki ismeri a futballt, az tudja, hogy egy idő után már a kapufáról is kifelé jön a labda.

– *Miben látna kiutat?*

– Az egyesület anyagi helyzete szűkös, ennek ellenére kellene egy NB III-as szintű csatárt és egy irányító középpályást igazolni.

– *Ha ez – anyagi vagy egyéb okok miatt – nem jön be?*

– Akkor is mindent megteszünk a bentmaradásért, mert a labdarúgást szerető közönség ezt igényli és meg is érdemelné.

– *Köszönöm a beszélgetést, és sok sikert kívánok a csapatnak, sok rúgott gólt, s akkor talán elérhető lesz az álom is.*

Ez volt a labda két oldala, Kedves Olvasó! Remélhetőleg ez az írás nem fog újabb reakciókat és ellenreakciókat kiváltani. Bizunk abban, hogy mindkét szereplő számára újra az lesz az első, amihez értenek, s ez a labdarúgás. Hiszen úgy érzem, teljesen jogosan írom le, hogy Cellődömölknek nem foci körüli torzsalkodásra, hanem sikerekre és jó mérkőzésekre van szüksége, hisz ezekben nem sok része volt a nemrég lezárult őszi idény során.

Rozmán László

ÚJ KEMENESALJA

CELLDÖMÖLK VÁROS
ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA
Szerkesztőség: Cellődömölk,
Tanácsköztársaság tér 1. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő:
BURKON LÁSZLÓ. Felelős kiadó: **DR. TÖMBÖLY TAMÁS**. Szövegszerkesztés:
SZÜV TYPO-team, Szombathely. Felelős vezető: **PRÁCSEER LÁSZLÓ** igazgató.
Nyomdai munka: UniPRINT Kft.
Szombathely. Felelős vezető: **MILISITS FERENC**. Eng. szám: III/PHF/194/VA/1989.